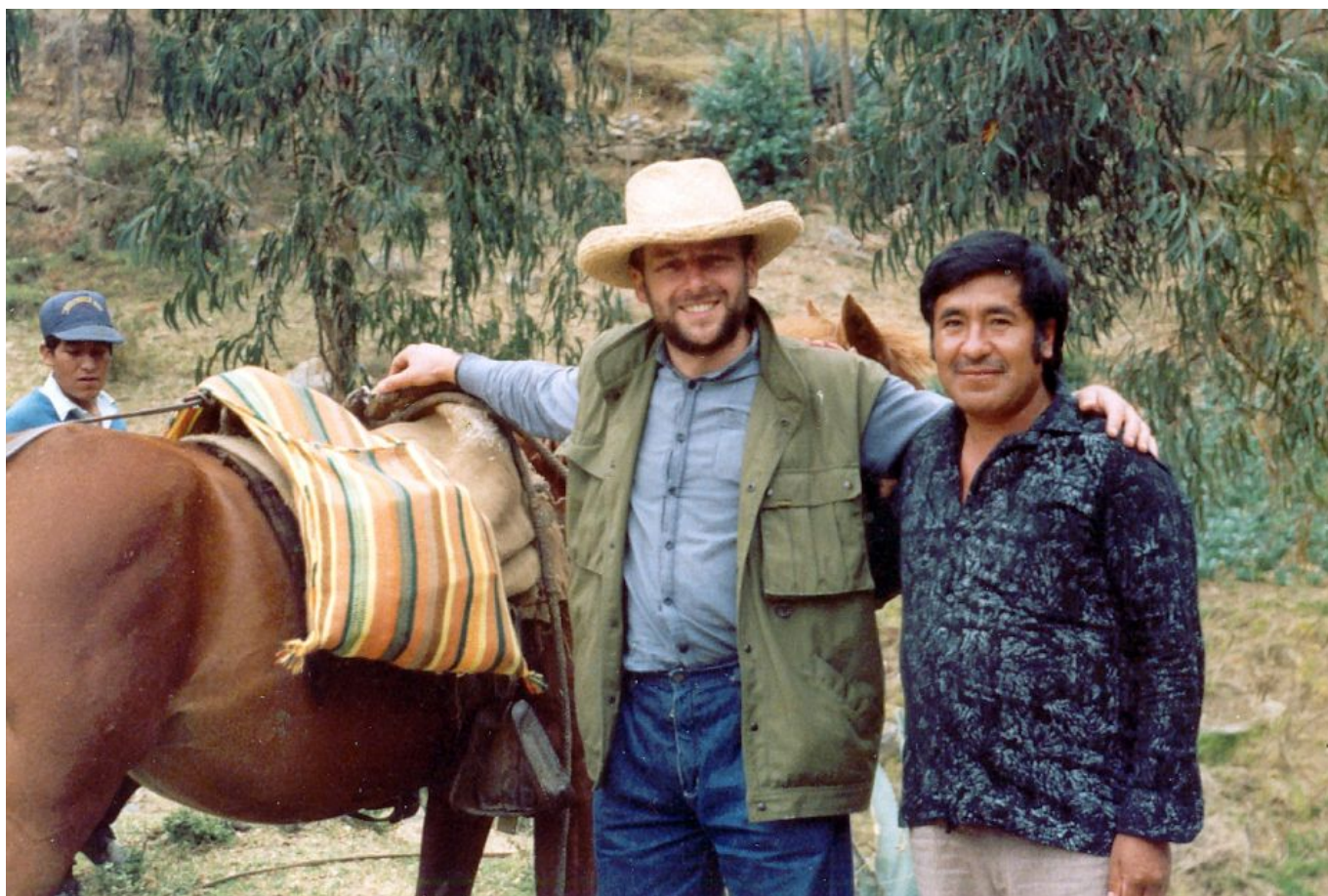

o. Zbigniew Strzałkowski

Urodził się w Tarnowie 3 lipca 1958 r. Ochrzczony został w bazylice katedralnej w Tarnowie. Rodzice mieszkali w pobliskiej wsi Zawada, gdzie prowadzili małe gospodarstwo rolne. Ojciec jego nadto pracował jako szklarz. Zbigniew miał dwóch starszych braci, z którymi się razem wychowywał.

Do Szkoły Podstawowej uczęszczał w Zawadzie. Uchodził za pilnego, zdyscyplinowanego i zdolnego ucznia. Był ministrantem i lektorem.

W 1973 r. rozpoczął naukę w Technikum Mechanicznym w Tarnowie. Egzamin dojrzałości zdał w maju 1978 r. Jednocześnie uzyskał tytuł „technika mechanika”.

Po ukończeniu szkoły średniej rozpoczął pracę w Wojewódzkiej Dyrekcji Rozbudowy Miast i Osiedli Wiejskich w Tarnowie, a później – w Państwowym Ośrodku Maszynowym w Tarnowcu.

W roku 1979 wstąpił do zakonu franciszkanów. W podaniu o przyjęcie napisał: „Pragnę służyć Panu Bogu w zakonie jako kapłan, w kraju lub na misjach, gdziekolwiek mnie Bóg powoła, pragnę naśladować św. Franciszka i bł. Maksymiliana Kolbego.”

Świadectwo o postawie religijno-moralnej wystawił Zbigniewowi jego duszpasterz w Zawadzie ks. dr Paweł Śliwa: „Zbigniew Strzałkowski należy do najbardziej wzorowych młodzieńców w Zawadzie. Prawie zawsze przystępował do Komunii św. Jest ogromnie uprzejmy dla kapłanów, dla osób starszych, w ogóle dla wszystkich. Jest intelektualnie utalentowany i przejęty Bogiem, a zarazem pogodny i serdeczny w pożyciu z koleżeństwem”.

Po odbyciu nowicjatu w Smardzewicach 2 września 1980 r. złożył pierwszą profesję zakonną.

Następnie podjął sześcioletnie studia seminaryjne przy Franciszkańskiej w Krakowie.

Na całe życie związał się z Zakonem 8 grudnia 1984 r., składając publicznie śluby wieczyste. Wkrótce po tym napisał podanie do prowincjała, w którym poprosił o skierowanie go do pracy misyjnej. W podaniu czytamy: „Gotowość wyjazdu na misje wyraziłem prosząc o przyjęcie do zakonu, a teraz po złożeniu profesji wieczystej, ponawiam ją.”

15 czerwca 1985 r. został wyświęcony przez bpa Albina Małysiaka na diakona. Święcenia prezbiteratu przyjął po studiach 7 czerwca 1986 r. we franciszkańskim kościele we Wrocławiu z rąk kard. Henryka Gulbinowicza. Podczas tej samej mszy św. święcenia, ale diakonatu, otrzymał o. Michał Tomaszek. Wówczas zakon świętował 750. rocznicę przybycia do stolicy Dolnego Śląska.

Po wakacjach o. Zbigniew został skierowany do pracy w Niższym Seminarium Duchownym w Legnicy. Był tam wicerektorem, wychowawcą i katechetą. Kierował również pracami adaptacyjnymi klasztornej strychu pod szkolny internat. W wolnym czasie pomagał także w pracy duszpasterskiej przy zakonnym kościele.

1 września 1988 r. udał się do klasztoru we Wrocławiu w celu rozpoczęcia przygotowań do wyjazdu na misje. Kiedy w rozmowach na temat sytuacji politycznej w Peru wspomniano, że robi się tam niebezpiecznie, o. Zbigniew odpowiadał: „Gdy się jedzie na misje, trzeba być gotowym na wszystko”.

28 listopada 1988 r. wraz z o. Jarosławem Wysoczańskim udali się z Warszawy przez Moskwę do Limy. Po przybyciu na miejsce rozpoczęli intensywną naukę języka hiszpańskiego. Po kilku miesiącach rozpoczęli posługę kapłańską w nowej placówce zakonnej w Andach – w Pariacoto.

Talent organizacyjny łączył z ogromną pracowitością i wielką odpowiedzialnością. Jego domeną była troska o chorych. Leczył ich na duszy i ciele. Był miłośnikiem stworzeń.

9 sierpnia 1991 r. został zamordowany wraz z o. Michałem Tomaszkiem przez terrorystów Komunistycznej Partii Peru “Świetlisty Szlak” za wiarę i miłość.